

Reformácia znamená reformu srdca

PROGRAM

Organové prelúdium

Introit: Bratia a sestry, vitajte na bohoslužbách pri príležitosti Pamiatky reformácie. Hospodin prostredníctvom svätého proroka Jeremiáša oznámil svojmu ľudu: „*Budete ma hl'adat', a nájdete ma; keď ma budete hl'adat' celým srdcom*“ (Jer 29,13).

- Pieseň zo spevníka č. **2**, v. **1-4** „*Chválime Ťa, Bože náš*“

Apoštolské vyznanie viery a modlitba kazateľa

Čítanie zo Starého zákona (SZ) – Ž 115 „*Len Hospodinovi patrí česť*“

Čítanie z Nového zákona (NZ) – R 3,21-28 „*Ospravedlnenie z viery*“

- Pieseň zo spevníka č. **234**, v. **1-3** „*V Tebe svoju nádej skladám*“

Kázeň slova Božieho – **L 18,18-30** „*Bohatý mládenec*“ + oznamy

- Pieseň zo spevníka č. **278**, v. **1-2** „*Nech nám srdcia plní radost*“

Sv. Večera Pánova (liturgia 2.2.2) + modlitby prítomných a modlitba Pánova

- Pieseň zo spevníka č. **278**, v. **3** „*Nech nám srdcia plní radost*“

Požehnanie: „*Ale vy ste vyvoleným rodom, kráľovským kňazstvom, svätým národom, ľuďom Jemu vlastným, aby ste zvestovali cnostné skutky Toho, ktorý vás povolal z tmy do svojho predivného svetla*“ (1Pt 2,9). Amen.

- Pieseň zo spevníka č. **278**, v. **4** „*Nech nám srdcia plní radost*“

Kázňový text – L 18,18-30

18 Tu sa Ho opýtal jeden z popredných: Dobrý Majstre, čo činiť, aby som sa stal dedičom večného života? **19** Ježiš mu odpovedal: Čo ma voláš dobrým? Nikto nie je dobrý, len jeden, Boh. **20** Prikázania poznáš: Nescudzoložíš, nezabiješ, nepokradneš, nevydáš krivé svedectvo, cti si otca i matku. **21** On však povedal: Toto všetko som zachovával od mladosti. **22** Keď to Ježiš počul, povedal mu: Ešte jedno ti chýba. Predaj všetko, čo máš, rozďaj chudobným a budeš mať poklad v nebesiach; potom príď a nasleduj ma. **23** On sa veľmi zarmútil, keď to počul, lebo bol náramne bohatý. **24** Vidiac ho, Ježiš povedal: Ako ťažko vchádzajú do kráľovstva Božieho tí, čo majú majetky. **25** Zaiste ľahšie je ťave prejsť uchem ihly, ako bohatému vojsť do kráľovstva Božieho. **26** A tí, čo to počuli, povedali: Kto teda môže byť spasený? **27** On však riekol: Čo je nemožné u ľudí, je možné u Boha. **28** Tu povedal Peter: Ajhľa, my sme opustili, čo sme mali, a šli sme za Tebou. **29** On im povedal: Veru, hovorím vám: Niet nikoho, kto opustil dom alebo ženu alebo bratov alebo rodičov alebo deti pre kráľovstvo Božie, **30** žeby nezískal omnoho viac v tomto čase a v budúcom veku večný život.

HISTORICKÉ OKIENKO PAMIATKY REFORMÁCIE

Evanjelickí kresťania každoročne svätia sviatok Pamiatky reformácie v pamätný deň verejného vystúpenia DR. MARTINA LUTHERA. Stalo sa tak **31. októbra 1517**, keď Martin Luther pribil na dvere zámockého chrámu vo Wittenbergu **95 výpovedí** proti predávaniu odpustkov a proti bludom v cirkvi.

17. apríla 1521 stál vo Wormse pred cisárom a kniežatami Martin Luther, mních z rádu augustiniánskych eremitov, magister

slobodných umení, doktor teológie a profesor biblických dejín. Pýtajú sa ho, či predložených 20 kníh priznáva za svoje dielo a či je ich ochotný celé alebo niečo z nich odvolať. Žiada

si čas na rozmyslenie. V nasledujúci deň jeho odpoveď znela: *„Nepresvedčia ma dôkazy vyňaté z Písma, ani rozumové dôvody – lebo neverím ani pápežovi ani samotným koncilom, keďže je zjavné, že sa častejšie mýlili – a tak zostanem prekonaný mnou uvedenými staťami z Písma a moje svedomie zostane v zajatí Božieho slova. Preto nemôžem a ani nechcem nič odvolať. Pretože konať proti svojmu svedomiu je ťažké, nezdravé a nebezpečné. Nech mi Boh pomáha! Amen.“*

25. apríla dal cisár Martinovi Lutherovi na vedomie, že ako ochranca Cirkvi musí proti nemu zakročiť. O štyri týždne neskôr, 26. mája 1521 podpísal Karol V. Wormský edikt: *„Z moci našej hodnosti, výsosti a autority, s jednomyselnou vôľou a rozhodnutím naším i svätej ríše kurfirstov, kniežat a stavov, ktorí sú tu teraz zhromaždení, sme... uznali a prehlásili, že uvedený Martin Luther sa má považovať nami, vami všetkými a každým za oddelený úd Božej Cirkvi, za zarytého odlúčenca a očividného kacíra.“*

24. mája 1738 bol JOHN WESLEY na stretnutí kresťanskej skupiny, kde niekto čítal **Lutherov predhovor k epištole Rimanom**. Vtedy prežil vo svojom srdci zvláštne hrejivé uistenie, že Kristus vzal na seba aj jeho hriechy. Vzápätí po tejto skúsenosti začal prežívať víťazstvo nad pokušením prostredníctvom modlitby.

Wesley začal čoskoro po svojom obrátení kázať stovkám poslucháčom „nové“ posolstvo **o ospravedlnení vierou**. Jeho cieľ bol vysoký a jasný: reforma národa, osobitne cirkvi a šírenie biblickej svätosti v celej krajine. Uveril, že bol poslaný od Boha, aby zvestoval evanjelium v Británii. Vždy ma niekoľko tisíc poslucháčov.

